

АКТУАЛЬНЕ ІНТЕРВ'Ю

СВЯТКУВАННЯ 15-ЛІТТЯ АКАДЕМІЧНОГО ДУШПАСТИРСТВА

12 жовтня 2017 року відбулося святкування 15-ліття душпастирства академічної молоді в Самбірсько-Дрогобицькій єпархії, яке розпочалося Архієрейською літургією в Катедральному храмі Пресвятої Трійці.

Богослужіння очолив владика Ярослав, єпископ Самбірсько-Дрогобицький, у співслужінні капелана університету о. Олега Кекоша. На літургії було керівництво університету на чолі з ректором професором Надією Скотною. На завершення владика Ярослав нагородив за довголітню службу о. Олега Кекоша хрестом із прикрасами.

Згодом на фасаді головного корпусу Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка урочисто відкрили та освятили дошку-барельєф духовному лідеру, меценатові і громадському діячеві, митрополиту УГКЦ Андрію Шептицькому, за участю представників духовенства УГКЦ Самбірсько-Дрогобицької Єпархії, ректорату університету, студентів, керівництва міста, гостей із різних куточків України, які причинилися до встановлення барельєфу, та дрогобичан.

Чин освячення меморіальної дошки здійснив єпископ УГКЦ Самбірсько-Дрогобицької єпархії владика Ярослав Приріз і греко-католицьке духовенство.

Продовжилися урочистості в актовій залі університету, де відбулася Міжнародна академія на тему «Виховні ідеї Андрея Шептицького в освітньому просторі сучасної України».

З нагоди святкування 15-ліття академічного душпастирства ведемо розмову із капеланом університету о. Олегом Кекошем.

– Отче Олеже, хто був ініціатором започаткування капеланства в університеті? Хто запропонував Вам цю ділянку роботи?

– Цю ділянку роботи мені запропонував блаженної пам'яті преосвященний владика Юліан Вороновський і також блаженної пам'яті ректор Валерій Григорович Скотний на підставі положення Міністерства науки України, яке було затверджено у 2000 році “Положення про студентського капелана у вищому навчальному закладі”. Це положення регулює всі права, обов'язки, підстави державні, церковні праці священника в навчальному закладі. Власне, на підставі цього положення владика Юліан та ректор професор Валерій Скотний уклали договір. На підставі цього договору я перший розпочав це служіння в нашому університеті, відповідно до всіх правил, конституцій, умов, які були вказані у договорі і в цьому положенні.

– Якими були Ваші “перші кроки” в капеланстві?

– “Перші кроки” не були легкими. Адже на цей час присутність священника в державному середовищі була новинкою і люди, навіть більш церковні, не знали як реагувати, як вітатися, чи можна в середовищі державному вітатися Божим словом, чи спілкуватися зі священником. Однак, потрібно було витримки, часу, довіри, авторитету, праці, щоб налагодити спілкування з молоддю, зі студентами, викладачами, працівниками, увійти в середовище довіри чесною працею. Ось і таким чином з року в рік ці відносини і сприйняття священника в навчальному середовищі були щораз то кращими.

– З якими труднощами Ви зіткнулися, коли розпочали капеланство в університеті?

– Насамперед, не було моделі співпраці. Наш університет і єпархія перші в Україні, де започатковане таке служіння, тобто до цього часу не було ні методичних, ні практичних розробок чи напрацювань, де можна було користатися теорією або практикою. Звичайно, переді мною мав уже якісь старання блаженної пам'яті отець Василь Поточняк, з яким я разом вчився в Люблінській семінарії і був багаторазово на різних практичних заняттях, таборах, бачив як це робиться, як від старшого брата у священстві. Це для мене стало такою основою, першоджерелом, як будь-якого досвіду праці з молоддю, а відтак – уже довелося самому підбирати ключі до сердець молодих людей через засоби різних заходів, праці в гуртожитках, зустрічі, прощі, сарепти, табори, конференції. І, власне, молодіжне середовище відкривало певні можливості методики праці з молоддю.

– Зважаючи на вже певний досвід у цій царині, чи звертаються до Вас за порадами капелани з інших університетів. Як відбувається Ваша співпраця?

– Було, і дуже часто, адже бачили за кілька років нашої співпраці добрі плоди у вихованні студентів і відкритті нових можливостей співпраці з церквою. Ми відкрилися на європейський рівень, нас запрошували на симпозиуми у Римі, з'їзди молоді в різних країнах світу. Враховуючи таку співпрацю, ми мали запрошення як від державних, так і від церковних світових структур, бачачи наш розвиток і можливість в цих царинах, інші навчальні заклади також хотіли долучитися і співпрацювати з церквою, щоб мати можливість навіть раз в рік взяти участь у світовому симпозиумі в Римі, бачитися з Папою, спілкуватися з видатними професорами, які мали Нобелівські премії у різних сферах науки, а також на більш територіальному рівні. На міжєпархіальному чи всеукраїнському такі заходи час від часу відбуваються і беруть участь ті, які вже себе позитивно зарекомендували в такій співпраці. Це стало таким привілеєм і тому багато до нас приїжджали, наприклад з Івано-Франківська, Тернополя, Києва. Я вів виклади академічного душпастирства у Львівській духовній академії. Тоді ще

отець Йосиф Мілян, тепер владика, приїжджав до нас із семінаристами брати такі практичні заняття, на “День відкритих дверей”, що та як відбувається, і методика, і зустрічі із ректором, шукали взірці цієї співпраці й таку модель переносили на свої навчальні заклади. Тому вже за кілька років є капелани у Львівській політехніці, Львівському національному університеті імені Івана Франка, інших навчальних закладах Львова, в Дублянах, Києві, де відбувається капеланське служіння. Зокрема, після нашої ювілейної академії у 2012 році, ще був тоді блаженної пам'яті Любомир Гузар, який запросив нас до Києва, і там проректор з науково-педагогічної роботи (1980 – 2015) Юрій Львович Кишакевич та я мали відкрити презентацію академічного душпастирства перед ректорами університетів Києва і в деяких з них започатковано з того часу академічне капеланське служіння.

– Як Вам працюється в сучасних реаліях зі студентами та адміністрацією університету?

– Дякувати Богові і їм, праця налагоджується. Відчуваю підтримку, йдуть нам назустріч як студенти, так і викладачі, працівники, ректорат університету. Це дуже важливо, коли керівництво створює позитивну погоду в цій співпраці, відповідно ніхто не боїться, що будь-хто буде переслідувати. Звісно, зі своєї сторони ми також стараємося своєю капеланською працею служити на честь університету, на гідність та перспективу, сприяючи тому середовищу: як студентському, так і викладацькому.

– “Молодь – 2002” і “молодь – 2017”. Чи відчувається між ними різниця?

– Звичайно є і то велика. Навіть не тільки в такому великому контрасті – 15 років. Деколи навіть є відчутною різниця в 3 – 4 роки, особливо – різниця поглядів. На це впливає розвиток сучасної науки, техніки, інформаційного простору. Ось і треба встигати за цим іти, бо методики, які були ще актуальні 2 – 3 роки тому, зараз не актуальні. Тому потрібно шукати нові ключики підходу до сучасної молоді, щоб їх зацікавити, щоб показати, що християнські норми життя, здоровий спосіб життя, християнський людський світогляд, – це той потрібний стержень нашого життя в суспільстві та державі, що допоможе їм долати всі труднощі, спокуси, випробування в цьому світі, які інколи не завжди є позитивними.

(Початок. Продовження на 5-ій сторінці)

ВІТАЄМО ІЗ ДНЕМ НАРОДЖЕННЯ:

Мирослава Васильовича САВЧИНА,
завідувача кафедри психології, доктора психологічних наук, професора;
Миколу Івановича ЛУК'ЯНЧЕНКА,
проректора з науково-педагогічної роботи та стратегії соціально-економічного розвитку, заслуженого працівника фізичної культури та спорту України, професора;
Марію Миронівну ЧЕПЛЬ,
завідувача кафедри загальної педагогіки та дошкільної освіти, доктора педагогічних наук, професора, академіка Академії наук вищої освіти України;
Валентину Іванівну ДРОТЕНКО,
завідувача кафедри культурології та мистецької освіти, кандидата філософських наук, доцента;
Марію Михайлівну КАРАЛЮС,
заступника директора інституту музичного мистецтва з навчальної роботи, старшого викладача кафедри музикознавства та фортепіано, магістра педагогічної освіти;
Єлизавету Деонізіівну КОПЕЛЬЦІВ - ЛЕВИЦЬКУ,
кандидата юридичних наук, доцента, заступника декана історичного факультету з виховної роботи.

Нехай Вашими невтомними діями квітне й багатіє Українська держава на гідний спадок для майбутніх поколінь. Щиро бажаємо Вам міцного здоров'я, родинного тепла і затишку, найповнішої реалізації нових задумів, довгих років плідної праці. Нехай радість, щастя, добро та Божя благодать завжди будуть з Вами!

Допоки сонце світить з висоти,
Щебечуть птахи, зацвітають квіти,
Ми Вам життям бажаєм твердо йти,
І дням наступним від душі радіти!
Хай щастя завжди супроводить Вас,
Людська повага й шана не минають,
А Вашу мрію й працю повсякчас
Лиш визнання вінчають!

ВІП'ЯЄМО ІЗ ЮВІЛЕЄМ!

Прийміть, ювілярко, наші найщиріші побажання міцного здоров'я, особистого щастя, невичерпної енергії та наснаги у всіх Ваших добрих справах. Хай у Вашому домі завжди панують мир і злагода, у серці – доброта, а у справах – мудрість та виваженість! Нехай доля і надалі буде прихильною до Вас, даруючи радість життя, незрадливу вдачу, вірних і надійних друзів.

Керувати колективом – непросто завдання, а керувати жіночим колективом – і зовсім не легко... Та Ви зуміли своєю уважністю і чуйністю згуртувати нас, дати можливість нам відчувати себе єдиною командою. Душевність і розуміння проблем співробітників вдало знайшли своє поєднання з професіоналізмом і стратегічним розумінням дійсності.

Висловлюємо слова вдячності за Ваше ставлення до людей, за доброту і розуміння!

Проливає доли неспокійна річка
А за нею линуть роки-журавлі.
Ось і загорілась 60-та свічка
Вам на ювілейному столі!
Не сумуйте, що літа минають,
Ще до століття довгий вік!
Із ювілеєм Вас вітаємо,
Хай буде радісним кожен

наступний рік!

Нехай життя здається добрим дивом
І плідні будуть справи та шляхи,
Нехай живеться легко і щасливо,
Благословенні будьте Богом і людьми!

Колектив бібліотеки

У ці жовтогарячі осінні дні колектив бібліотеки поспішає подарувати яскравий букет душевних побажань чуйній і ніжній жінці, директору бібліотеки – **Марії Михайлівні ДМИТРІВ.**

МНОГАЯ ЛІТЯ!

З ювілеєм ми Вас вітаємо,
Щастя й долі Вам бажаємо,
Здоров'я, небесної благодаті,
Миру й злагоди у хаті.

Нехай любов незгасно світить,
Хай доля радісно співає,
Для Вас – усі найкращі квіти
І найласкавіші слова.

Нехай Господь Бог благословить
Вас своїми щедрими ласками,
А Пресвята Богородиця провадить
Вас під своїм Покровом благодаті.

З нагоди ювілею колектив кафедри математики, інформатики та методики їх викладання у початковій школі та весь колектив факультету початкової та мистецької освіти щиро вітає доктора педагогічних наук професора Відмінника освіти України завідувача кафедри математики, інформатики та методики їх викладання у початковій школі **Володимира Юльяновича КОВАЛЬЧУКА.**

Чимало літ трудиться Володимир Юльянович на освітянській ниві Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка, навчає студентську молодь законів педагогіки, математики та найголовніше – навчає законів людяності, взаємоповаги, доброзичливості.

Володимир Ковальчук – знаний науковець. Його перу належать монографії і навчальні посібники для студентів та вчи-

телів; він є автором понад 200 публікацій із проблем модернізації сучасної педагогічної освіти, науковим керівником досліджень аспірантів. Під його керівництвом захищено низку кандидатських дисертацій. За плідну наукову діяльність професор Володимир Ковальчук нагороджений державними відзнаками Міністерства освіти і науки України, присвоєно почесне звання "Заслужений професор Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка".

Професор В.Ю. Ковальчук належить до тієї когорти людей, які ніколи не зупиняються на досягнутому. Завдяки своїй наполегливості та надзвичайній працьовитості досягнув вагомих наукових вершин і вершин педагогічної майстерності. Сьогодні Володимир Юльянович, як і очолювана ним кафедра, як і весь колектив факультету початкової та мистецької освіти, зосереджує свою діяльність на пошуку нових шляхів творчої співпраці викладачів і студентів, на гуманізації і демократизації педагогічного процесу.

Шановний наш ювіляр, хай доля завжди буде щедрою до Вас та збереже міцне здоров'я, дарує безмежне людське щастя, невичерпну енергію, життєве довголіття. Ваше життя – яскравий приклад того, як треба шанувати людей і працю. Вам є чим

пишатися, адже на всіх життєвих дорогах були і є професіоналом, мудрим керівником та хорошою людиною!

**З повагою
колектив кафедри математики,
інформатики та методики їх
викладання у початковій школі та
колектив факультету початкової та
мистецької освіти**

Понад 25 років тому у Дрогобичі з ініціативи проректора тоді ще педагогічного інституту Юрія Кишакевича була створена Обласна профільна спеціалізована школа. Цей заклад був для автора не стільки даниною моді, – відкривати при вузах власні середні загальноосвітні навчальні заклади, – скільки прагненням втілити у життя власні ідеї. Найперше це мала бути школа для дітей з сільської місцевості, яким місце проживання фактично закривало шлях до якісної освіти. Окрім цього, уже досвідчений педагог мав чимало власних ідей, які неможливо було втілити у межах старої школи.

Навіть перший крок, на який наважився Юрій Львович, викликав непорозуміння у тодішньої місцевої влади, адже професор запросив на роботу тільки молодих учителів. Важко сказати, чим би закінчилася справа, якби не підтримка ректора інституту професора Валерія Скотного та завідувача Обласним відділом освіти Ірини Калинець. Спільними зусиллями вдалося подолати інертність чиновників і створити принципово новий загальноосвітній навчальний заклад.

До слова варто сказати, що лише сьогодні Міністерство освіти України планує цілеспрямовано привести в школи молоді педагогічні кадри, щоб зробити їх рушієм вічних реформ, але ця корисна справа знову ризикує перетворитися у формальність. Звичайно, енергія молодих може багато, але лише за умови, що їй вдасться грамотно скерувати в потрібне русло. У Дрогобицькому ліцеї багатий життєвий досвід, педагогічний талант та мудре керівництво першого директора стали запорукою майбутніх успіхів молодого педагогічного колективу. Для того, щоб реалізувати своє бачення розвитку нової української школи на практиці, Юрій Львович перші п'ять років на громадських засадах очолював створений ним навчальний заклад, адже продовжував працювати на посаді проректора інституту. За цей час під його керівництвом молодому колективу вдалося розробити та втілити на практиці нові технології навчання: профілізацію навчання, модульно-рейтингову систему оцінювання, літню практику у виїзних таборах, посвячення в ліцеїсти, створити принципово нову систему виховної роботи...

Найкращим прикладом таланту, професіоналізму і життєвої мудрості Юрія Львовича є той факт, що чимало його ідей майже тридцятилітньої давності наші чиновники від освіти недавно завели чи лише намагаються завести у школи.

Одним із перших в Україні Дрогобицький ліцей увів профілізацію навчання. Сьогодні переваги такої системи здаються очевидними, але в далекому дев'яностому році усе було не так просто.

З 1992 року навчальний процес ліцею базується на модульно-рейтинговій системі, яка стимулює учнів до підвищення рівня знань, вводить в учнівський колектив дух змагальності та дозволяє більш об'єктивно оцінити рівень знань. І тільки майже через десятиліття ця система стане складовою навчального процесу в школах, хоч сьогодні уже нікого не треба переконувати в її перевагах.

Під керівництвом Юрія Львовича була сформована принципово нова система виховної роботи, складовими якої стали учнівське самоврядування, педагогічна і навчальна практика, батьківські дні, мандрівки до місць історичної слави нашого народу. Вона була звільнена від багатьох формальностей старої школи, і це не могло не подобатися дітям.

Головним її завданням було виховання національно свідомого громадянина, впевненого у собі, готового до життєвих випробувань. І сьогодні, коли на зустріч до ліцею з'їжджаються його колишні випускники, які знайшли своє місце у житті, поставали учителями і науковцями, бізнесменами і політиками, директорами компаній чи державними службовцями, стає зрозуміло, що запроваджена Юрієм Львовичем система роботи з дітьми себе виправдала. А колектив ліцею продовжує її розвивати і вдосконалювати, упродовжуючи у навчальний процес нові форми роботи, які є суголосними вимогам нашого часу.

Основу сучасного педагогічного колективу Дрогобицького ліцею складають учителі, які формувалися як фахівці під впливом Юрія Львовича. Вони достойно продовжують започатковану ним справу, про що свідчать щорічні успіхи їхніх вихованців, і завжди можуть сказати чимало добрих слів про свого Учителя.

30 вересня Юрій Львович зустрів свій ще один день народження, який цього року межував і з його професійним святом – Днем учителя. Колектив Дрогобицького ліцею щиро вітає свого наставника, бажає усяких земних гараздів і щиро дякує за те, що має змогу мати у житті такого Вчителя.

Ольга Заяць, директор ліцею: “Юрія Львовича я добре запам'ятала ще зі студентської лави. Він п'ять семестрів читав у мене матаналіз, і такі колоквіуми до дев'ятої вечора чи екзамени, як у Кишакевича, навіть у страшному сні не побачиш. Склавши останній екзамен в Кишакевича, кожен студент міг вважати, що диплом у нього в кишені.

Після закінчення тоді ще Дрогобицького педагогічного інституту я вісім років працювала в школах і наші дороги не перетиналися. Коли одного суботнього дня зателефонував Юрій Львович і запропонував зустрітися, я просто не посміла не прийти. З того часу почалася наша співпраця в Обласній профільній школі, де усе потрібно було починати “з нуля”. Хочу сказати, що ставлення Юрія Львовича до роботи викликало ще більшу повагу до нього: кожен документ проходив через його руки, усе, що стосувалося навчання і життя дітей, не проходило повз його увагу, всі робочі питання він намагався вирішувати особисто. А скільки довелося пережити через скарги і наклепи “доброзичливців”. Але разом з тим я кожного дня бачила й іншого директора, який виявляє батьківську турботу про наших вихованців, уміє бути веселим, дотепним і компанійським під час походів чи дружніх зустрічей педагогічного колективу і водночас залишатися мудрим наставником та керівником.

Не можу забути радості однієї з наших учениць, яка захворіла і її відвозили в рідне село на директорському автомобілі, а скільки радості було в очах тих дітей із незаможних сімей, які отримували від директора матеріальну допомогу.

І сьогодні Юрій Львович залишається потрібним: ми чи не кожного дня звертаємося до нього за допомогою чи порадою”.

Ігор Паньків, заступник директора ліцею: “Дивуюся, скільки енергії, сил, завзяття у нашого “хресного батька”. Будучи проректором університету і водночас директором Обласної профільної школи, він завжди жив навчально-виховним процесом, був автором численних нововведень, якими ми керувалися у роботі. Велика честь – бути його учнем, бо це людина неосяжної глибини і таланту: педагог і учений, математик і лірик, громадський діяч і патріот своєї землі. Він завжди уміє вислухати, допомогти в скрутній ситуації, підтримати. Це свідчить про надзвичайно важливу рису – людяність. І ми, його учні, щиро вдячні за підтримку і допомогу, за те, що допоміг нам стати учителями”.

(Початок. Продовження на 4-ій сторінці)

* ШКОЛА ПЕДАГОГІЧНОЇ МАЙСТЕРНОСТІ*(Продовження. Початок на 3-ій ст.)*

Роман Хлопик, учитель фізики: “Свої спогади про Юрія Львовича хотів би назвати “Дежавю”. Пригадую 30 вересня 1992 року. Я тоді працював на кафедрі теоретичної фізики та методики викладання фізики Дрогобицького педагогічного інституту та другий рік, за сумісництвом, був учителем фізики в ліцеї. Чому пам’ятаю саме цю дату? Тому що тоді вперше зустрівся з суворим проректором Юрієм Львовичем Кишакевичем в неофіційній обстановці. Ліцеїсти того дня ходили вітати Юрія

Львовича з Днем народження. Чому і я пішов із ними, зараз не пригадую, зате добре пам’ятаю вітання, побажання і медаль “3 25-річчям” (обіграли перевернуте число 52). Саме цього дня в невимушеній атмосфері спілкування з Юрієм Львовичем я вперше відчув отой “ліцейський дух”. Невимушене толерантне ставлення проректора до дітей настільки вразило, що у моїй свідомості впав перший камінь з педагогічного фундаменту “радянського” педагога.

Чому ж все-таки “Дежавю”? Тому що через кілька днів подібну медаль “3 25-річчям” можна буде вручати і мені”.

Ірина Новожилова, учитель математики: “Пам’ятаю, з якою турботою ставився Юрій Львович до всього, що стосувалося навчання і виховання ліцеїстів. Він, проректор вузу і авторитетний викладач, знаходив час відвідувати мої уроки і уважно аналізувати їх. А професійні поради Юрія Львовича пам’ятаю ще сьогодні.

Згадується також, яким уважним був він, коли діти готувалися до участі в олімпіадах: переглядав виконання завдань, давав рекомендації, в якому напрямку готувати.

А наші загальноліцейські походи в гори з конкурсами, змаганнями, нічною ватрою, нічлігом в палатках...

Згадуються слова мого куратора Мирослави Петрівни Кот: “Якщо Юрій Львович береться до справи, то постійно піклується про неї і доводить почате до завершення”.

Віра Підбуська, учитель математики: “Юрій Львович з першої зустрічі вразив інтелігентністю, щирістю і відкритістю. Ніколи не доводилося бачити його в поганому настрої. Думаю, не тому, що його йому ніхто не псував, а через те, що ніколи не дозволяв собі виражати негативні емоції у безпосередніх стосунках з людьми. Тому спілкування з ним завжди було легким і приємним.

Саме з його легкої руки я стала на вчительську дорогу, під його керівництвом удосконалювала професійну майстерність. У такої людини завжди є

ВИПЕРЕДЖАЮЧИ СВІЙ ЧАС

чому навчитися, тому й тягнуться до нього як ровесники, так і молодь”.

Ірина Мосевич, учитель української мови та літератури: “Безпосередньо з Юрієм Львовичем мені вперше довелося поспілкуватися 30 серпня 1992 року, коли тільки прийшла на роботу в ліцей. У цей день відбувалося посвячення першокурсників університету у студенти, а я була задіяна в підготовці свята.

Зайшовши в кабінет Юрія Львовича, відразу не зрозуміла, куди потрапила, бо в ньому було гамірно і все швидше нагадувало гримерну театру. Мене відразу залучили до роботи: мовляв, не сиди, не нудьгуй, а допоможи юним акторам перевтілюватися у свої образи. У цьому, на мою думку, виявилася сутність Юрія Львовича: хочеш працювати – працюй і відразу вливайся в колектив, будь його часткою.

Таким налаштуванням він показав себе як толерантного, демократичного керівника, який разом з тим не допускає панібратства”.

Таким налаштуванням він показав себе як толерантного, демократичного керівника, який разом з тим не допускає панібратства”.

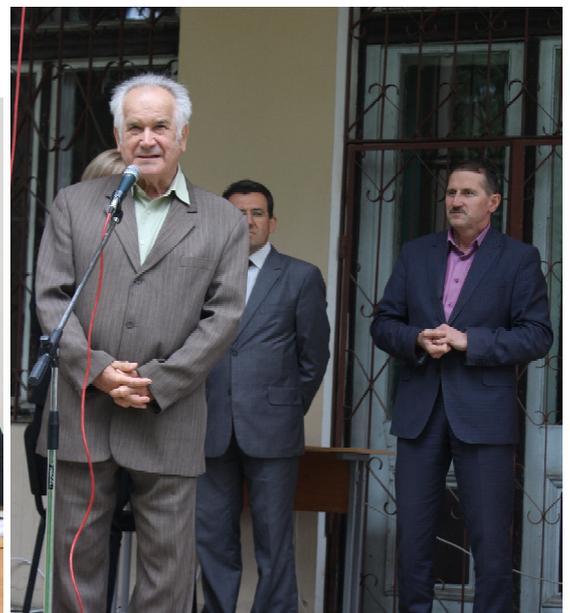

Любомир Борецький, учитель української мови та літератури:

“Юрій Львович умів вражати. У студентські роки я завжди чомусь сприймав його, проректора вузу, суворим і аж надто вимогливим. Він і на посаді директора Обласної профільної школи нікому спуску не давав: умів бути на роботі 24 години на добу. Пригадую, як телефонували йому й серед ночі, коли траплялася надзвичайна ситуація, як не залишався наш директор байдужим не лише до навчально-виховних, а й до побутових проблем і учнів, і учителів, як не цурався вирішувати питання не “директорського” рівня. Його педагогічні ідеї були настільки новаторськими, що лише зміцнювали і без того недосяжний авторитет нашого керівника. А керував завжди мудро: давав можливість бути ініціативними, поради ж і зауваження залишав до крайньої необхідності.

І це спочатку було стіною у стосунках, яку поступово зруйнували спільні походи в гори і неформальні наради в кабінеті, корпоративи педагогічного колективу на директорській дачі і спонтанні звернення до директора за допомогою чи порадою.

Він формував із нас учителів нової генерації, які під його керівництвом побудували сучасну українську школу і без міністерських реформ”.

АКТУАЛЬНЕ ІНТЕРВ'Ю**СВЯТКУВАННЯ 15-ЛІТТЯ АКАДЕМІЧНОГО ДУШПАСТИРСТВА***(Продовження. Початок на 1-ій ст.)***– З якими духовними потребами звертається до Вас молодь?**

– У кожному поколінні є різні потреби, духовні та особисті. Людина шукає Бога і знає Бога, порівнює, шукає правди, поясень свят, богослужінь. Є цілком особисті моральні переживання, психологічні розчарування, відносини “батьки-діти”, “хлопець-дівчина”. Зокрема якийсь інший досвід проблем цього світу: як допомогти товаришам, друзям, котрі є в біді, залежності. Тому це є такий тривалий процес, а не одноразова зустріч. Він інколи триває 1 – 2 роки, щоб допомогти людині з цього остаточно вийти. І це, звичайно, відбувається не тільки на таких, виключно людських відносинах, але також враховується Божа присутність, молитва, Святі Тайни, воцерковлення людини. Це, скажемо, дає такий позитивний природний поштовх – знайти правду і триматися її ціле життя.

– Ви активно залучаєте студентську молодь до участі у літніх таборах, з'їздах, конференціях, чуваннях, подорожах, реколекціях тощо... Чи є плани на майбутнє розширити межі співпраці, долучаючи нові навчальні заклади, наприклад запровадити “шефство” над школярами?

– Є така ділянка праці. Ці згадані заходи мають два виміри. Перший – виключно вишкіл для студентської молоді. Є теж певна вікова категорія для студентів (від 16 до 25 років). Для них наповнюємо ці заходи певною тематикою, цікавою для їхнього віку і потрібною. Після цього, ми можемо уже цих студентів залучати до молодших, де вони беруть над ними шефство, практику, лідерство, та, водночас, вчать здобути навички, знання передавати молодшим і отримують досвід управління, керівництва, спілкування з дітьми шкільного віку, як майбутні педагоги.

– Хто був ініціатором встановлення дошки-барельєфу? Адаже нещодавно відбулося її освячення на фасаді головного корпусу з нагоди 15-річчя капеланства?

– Ініціаторами цієї ідеї були: владика Ярослав Приріз, єпископ Самбірсько-Дрогобицької Єпархії УГКЦ, наш ректор професор Надія Скотна та члени Громадської Ради “Святий Юр” Центру національного виховання ім. Андрея Шептицького (м. Львів). Адаже вже 2 роки поспіль на базі нашого університету ми проводимо конференції про Андрея Шептицького. Це ціла мережа таких заходів в Україні й ми є їх учасниками. Наші студенти вже другий рік на цьому конкурсі займають призові місця, стали помітними в середовищі такого рівня і на нас звернули увагу: приїхала делегація зі Львова, яку очолює колишній прем'єр-міністр Іван Вакарчук, туди входить Ігор Калинець, письменники, митрополит Ігор Возняк, інші священники, духовенство. Ця комісія дала нам таку ідею. Увінчанням цих конференцій є встановлення барельєфів Андрею Шептицькому. Зважаючи на це, ще рік тому, коли в Дрогобичі були присутні владика, наш ректор, я і гості з Громадської Ради “Святий Юр”, ми вже запланували рік наперед подію-конференцію, котра була присвячена і співпала із ювілеєм 15-річчя студентського капеланства в нашому університеті. Так поступово ми це питання вирішували. Автором самого барельєфу був скульптор професор Ярослав Скакун, який є автором багатьох пам'ятників, барельєфів різним діячам культури, письменникам, церков-

ним діячам. І ретельно над цим попрацювали – виготовили цей монумент. Ми продовжуємо виховну діяльність Андрея Шептицького, адже він опікувався молоддю створював навчальні осередки для студентів, дітей. Сьогодні в своєму капеланському служінні ми стараємося наслідувати, моделювати ці основні засади виховання в сучасному середовищі. Нам вдалося освятити барельєф, зробити святкову Академію на честь Андрея Шептицького, що піднімає українську патріотичну свідомість в університеті, який є колискою виховання майбутнього покоління

– Напередодні Міжнародного дня студента, що побажаєте нашій молоді?

– Наша молодь – творча, гарна, здібна, розумна. Побажую їй єдності. Це теж наше теперішнє і майбутнє, щоб вони були свідомі своєї відповідальності за своє життя, за життя родини, суспільства, щоб були достойним лицем нашого університету, нашої держави. Щоб вони були патріотами, а також, передусім, християнами. Бо коли людина є християнином, має віру в Бога, то вона завжди буде всюди добрим сином, донькою, студентом, працівником, буде завжди виконувати покладену на неї місію.

– Бути священиком – означає принести себе в жертву Богу і людям. Чому Ви обрали цей шлях? У чому полягає Ваша місія?

– Справді так, священство – це жертва і, водночас, покликання від Бога. Це не є, скажемо, яєсь людське мислення чи людські поривання: вони приходять і відходять, вичерпують себе як людина. Але якщо Бог дає покликання, то також дає силу і благодать бути жертвою, радше витримувати цю жертву, бо багато є різних випробувань, багатой зусиль, передбачених чи непередбачених. Завжди відчувається Божа рука над нами, яка допомагає долати ті chvíлі життя не тільки самому, але й допомогти іншим. Це також є місія священика – нести Бога в світ і разом із Богом світ рятувати, робити його кращим і досконалішим.

АКТУАЛЬНЕ ІНТЕРВ'Ю

20 вересня 2017 року в університеті обрали студентського ректора – Віталія Дитяткіна, студента інституту фізики, математики, економіки та інноваційних технологій.

– Насамперед, ми Вас вітаємо із обранням на посаду студентського ректора. Розкажіть про Ваші перші відчуття від перебування у новому статусі.

– Дякую, дійсно статус студентського ректора для мене новий, але оскільки я два місяці виконував обов'язки студентського ректора, то з рівнем відповідальності вже знайомий. Це важлива посада, яка передбачає бути лідером усіх студентів і захищати їхні права та інтереси. З впевненістю можу сказати, що буду справлятися з поставленими на мене обов'язками.

– Як Ви бачите роботу студентського самоврядування?

– Студентське самоврядування завжди діяло для захисту прав студентів, їх інформації, заохочення до культурно-масових робіт, сприяння створенню різноманітних студентських гуртків, товариств, об'єднань, клубів за інтересами та координація їх діяльності. Думаю, новообраний актив не стане винятком і працюватиме в цих сферах діяльності, а я тільки сприятиму цій роботі.

– Які пункти Вашої програми потребують першочергової реалізації?

– Моя програма передбачає залучення студентів до вторинної зайнятості у вільний від навчання час, творчої діяльності і сприяння поліпшенню умов проживання й відпочинку студентів. Стосовно пунктів першочергової реалізації, то це поліпшення проживання студентів. На мій погляд, стан гуртожитків катастрофічний, саме тому багато студентів мешкають на квартирах, тим самим не приносять коштів в бюджет університету. Така тенденція може змінитися лише тоді, коли поліпшаться умови проживання в гуртожитку, чим я і прагну зайнятися.

– З обранням студентського ректора водночас відбувалися вибори студентських директорів та деканів. Чи відбулося Ваше знайомство та перше зібрання й окреслення планів на майбутнє?

– Так, зібрання відбулося 4 жовтня та пройшло у дружній, робочій атмосфері. Спочатку були представлені обрані

студентські директори та декани. Згодом пройшла офіційна частина – обговорення святкування Міжнародного дня студента. Можу відверто сказати, що в цей новообраний актив входять креативні люди і тому варіантів проведення свята було чимало.

– Незабаром відбудеться Міжнародний день студента. В університеті склалася традиція напередодні свята організувати зустріч студентів з адміністрацією університету. Чи готуєте Ви певні пропозиції та ідеї для поліпшення навчально-виховного процесу студентів? Які саме?

– До Міжнародного дня студента ми готуємо святкову програму, яка відбуватиметься на декількох локаціях, протягом трьох днів. Одним із етапів і є зустріч з адміністрацією університету. Студентський актив готує свої пропозиції, більшість з яких стосується проживання студентів в гуртожитках.

– Традиційно студентське самоврядування та студентська профспілка працювали в тандемі. Як Ви бачите таку майбутню співпрацю?

– Вже не один рік ця співпраця дає плоди на користь студентів, тому я не збираюся порушувати стару традицію, а тільки її удосконалити в усіх можливих напрямках, щоб ми працювали як один колектив на користь студентів.

– Ваші побажання усій студентській громаді університету.

– Бажаю бути завжди активними, долучатися до усіх університетських заходів, активно проводити своє дозвілля, цікавитися роботою студентського самоврядування, бути згуртованими, адже ми живемо у важкий як для країни, так і для нашого університету час.

МІЖНАРОДНА НАУКОВО-ПРАКТИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ “СУЧАСНА ПОЧАТКОВА ОСВІТА: ПРОБЛЕМИ, ТЕОРІЯ ТА ПРАКТИКА” НА ФАКУЛЬТЕТІ ПОЧАТКОВОЇ ТА МИСТЕЦЬКОЇ ОСВІТИ

У новій редакції Закону України “Про освіту” президентом нашої держави зазначено: “Освіта – це ключ до майбутнього”, а прем’єр-міністром Володимиром Гройсманом запевнено, що у найближчий час професія учителя стане однією із найбільш престижних. Сьогодні соціально-економічні зміни в розвитку нашої держави потребують посилення спрямування системи вищої педагогічної освіти в Україні на підготовку кваліфікованих, творчо активних та ініціативних фахівців. З цією метою важливого значення набуває проблема професійної підготовки майбутнього вчителя як конкурентно-спроможного. Як стверджує міністр освіти та науки України Лілія Гриневич, оскільки кваліфікація вчителя стала найбільшим викликом для нас, школу змінити доведеться, а систему потрібно уміло перебудувати. А для цього має бути повна зміна формату навчання.

Напередодні Дня працівника освіти, у день народження педагога-гуманіста ХХ сторіччя Василя Сухомлинського 28 вересня 2017 р. на факультеті початкової та мистецької освіти професорсько-викладацьким складом кафедри педагогіки та методики початкової освіти Дрогобицького державного педагогічного університету ім. І. Франка та кафедри дошкільної освіти і технологій Барановицького державного університету (Республіка Білорусь) проводилася Міжнародна науково-практична конференція “Сучасна початкова освіта: проблеми, теорія та практика”.

Урочисто відкрила конференцію ректор Франкового вишу професор Надія Скотна. З вітальним словом виступили перед учасниками декан факультету початкової та мистецької освіти доцент Іван Кутняк, а зі словом благословення – капелан університету доцент о. Олег Кекош. Почесних гостей свята представила заступник декана з наукової роботи та міжнародної співпраці доцент Галина Філь.

Необхідність проведення конференції, пов’язаної із актуальними питаннями сучасної початкової освіти, була продиктована низкою змін, які торкнулися реформування початкової школи, змінами, які виокреслили шляхи побудови Нової Української Школи в умовах нового Державного стандарту початкової загальної освіти, та змінами, що стали вагомим підгрун-

тям до створення нового проекту Закону України “Про освіту”. Пленарне засідання охоплювало дві частини і передбачало низку доповідей науково-методичного характеру. Модератором засідання була завідувач кафедри педагогіки та методики початкової освіти доцент Лілія Стахів.

Оскільки сьогодні постає важлива проблема з підготовки дитини до школи з психологічної, педагогічної та наукової точки зору, не залякуючи її школою, а мотивуючи її усвідомити важливість отримання знань і використання їх у повсякденному житті, до наукової доповіді було запрошено професора кафедри загальної педагогіки та дошкільної освіти Тетяну Пантюк. Тетяна Ігорівна розкрила реалії та виклики, пов’язані із проблемою наступності та перспективності ДНЗ і початкової школи як важливого шляху до особистісного творчого зростання дитини. З метою аналізу картини світу учнів початкової школи виступила професор кафедри психології Львівського національного університету ім. І. Франка Олена Квас.

У модернізації початкової освіти важливе місце відведено професійній підготовці майбутніх учителів початкових класів. Виокреслити шляхи впровадження підготовки висококваліфікованого фахівця в царині педагогічної початкової освіти, зокрема основний аспект проблеми комунікативно-професійної підготовки вчителя початкової школи, було запрошено завідувача кафедри філологічних дисциплін та методики їх викладання в початковій школі професора Марію Федурко.

Варто зауважити, що сьогодні у науково-педагогічній та психолого-методичній літературі, на шпальтах педагогічної преси широко розкрито модель Нової Української Школи, яка має бути запроваджена в 2018 р. з метою переходу на 12-річну систему навчання. Шляхи створення Нової Української Школи та перспективи її розвитку було розкрито у науковій доповіді методистом миського методичного кабінету відділу освіти Дрогобицької міської ради Олесею Сисин.

На сьогоднішній день по Україні створено 100 експериментальних (пілотних) шкіл, які втілюють принцип реалізації моделі НУШ. Акцент зроблено на зміну формату навчання – навчання інтегроване за галузя-

ми знань. За новою концепцією уроки проводяться не лише за партами, – учитель сприймає дитину “на рівні”, залучає її працювати в команді. Більше уваги також приділено руханкам, виконанню творчих завдань. З цією метою широко використовуються мультимедійні дошки, килими на підлогах, спеціальні подушечки для проведення оздоровчих технологій, одномісні парти на колесах. Причому серед дітей – жодних змагань на швидкість. У Львівській області таких пілотних шкіл є 9. Серед них – Львівський навчально-виховний комплекс “Малюк”, Дрогобицька спеціалізована СЗШ I-III ступенів № 2.

Проблему втілення ідей тематичного навчання молодших школярів у проєкті нового Державного стандарту початкової загальної освіти було розкрито зіркову ролика моделі “Нова Українська Школа”, яка працює за програмою “Крок за кроком”, тренером Всеукраїнського фонду “Крок за кроком”, старшим учителем Львівського НВК “Малюк” Ольгою Розпутьною, а шляхи впровадження пілотного проєкту щодо реалізації нового Державного стандарту початкової освіти було виокреслено вчителем-методистом Дрогобицької спеціалізованої СЗШ I-III ступенів № 2 Ольгою Чайківською.

На конференції гостями були педагоги зі Львова – директор Львівської СЗШ I-II ступенів “Школа радості” Ольга Васильків та вчитель початкових класів цієї школи – Вікторія Чорній; вчителі початкових класів із Львівського НВК ім. В.Симоненка з поглибленим вивченням німецької мови “Спеціалізована школа I ступеня – гімназія” Ганна Федека та СЗШ № 90 – Світлана Стадник. Гостем конференції був випускник факультету початкової та мистецької освіти, директор Стрийської СЗШ I ступеня № 11, постійний учасник неформальних конференцій, які періодично проводяться у м.Харків, координатор руху “Ede Camp Ukraine” Сергій Записов. Варто зауважити, що на базі школи, яку очолює Сергій Михайлович, проведено міні “Ede Camp Ukraine”. У своєму виступі керівник цього закладу коротко зупинився на шляхах неординарного керівництва початковою школою, поділився формулою успіху у своїй педагогічній діяльності, з якою впевнено ступає до професійних висот.

МІЖНАРОДНА НАУКОВО-ПРАКТИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ “СУЧАСНА ПОЧАТКОВА ОСВІТА: ПРОБЛЕМИ, ТЕОРІЯ ТА ПРАКТИКА” НА ФАКУЛЬТЕТІ ПОЧАТКОВОЇ ТА МИСТЕЦЬКОЇ ОСВІТИ

З метою реформування початкової школи важливе місце займає оновлення програм для початкової школи, зокрема є зміни до художньо-естетичного циклу: менше теорії, більше музики, творчості та фізичної активності. Як стверджує заступник міністра освіти та науки України Павло Хобзей, “діти 6 – 9 років мають малювати, творити і рухатися, а не заучувати на вказаних предметах теоретичні знання”. Наскільки початкова школа змінюється у позитивному чи негативному напрямках у контексті ключових змін до оновлених програм, проаналізувала завідувач кафедри педагогіки та методики початкової освіти доцент Лілія Стахів як з науково-методичної точки зору, тобто крізь призму трактувань психологів, педагогів, так і з погляду викладачів-методистів, учителів-практиків, працівників відділів освіти.

У доповіді з презентацією через мультимедійний проектор було акцентовано увагу на тому, що ключові зміни стали не результатом “кабінетних рішень”, а справді відкритою та відвертою дискусією на освітній платформі Ed Era Міністерства освіти та науки України за підтримки Міжнародного фонду “Відродження” з приводу того, чому і як мають навчатися учні у початковій школі, першим кроком, початком шляху до оновлення української освіти. Також було зосереджено увагу на основній меті оновлення навчальних програм для початкової школи, що полягала у переході на компетентнісний підхід, а також загальних ключових змін, а саме: “принцип зеленої ручки”, письма в 1 класі простим олівцем, диференціації та конфіденційності оцінок, заборони виконання домашніх завдань у канікулярний та святковий час, швидкості читання, збірні таблиці множення друкочасниками, так і спільних змін, що стосувалися усіх 13 навчальних предметів, які вивчаються у початковій школі – відсутності обов’язкового розподілу кількості годин на вивчення тем.

Лілія Стахів акцентувала увагу і на позитивному моменті – було компактно викреслено опис ключових змін в одному документі і поданому на освітній платформі. Однак початкові школи на 1 вересня

2016 р. зіткнулися із великою проблемою, оскільки не були забезпечені підручниками відповідно до оновлених та розвантажених програм. У виступі також було наголошено на проведенні 1 грудня 2016 р. науково-методичного семінару за участю викладачів-методистів факультету, учителів початкових класів Дрогобицького району на тему “Реформування початкової школи – проблеми, теорія та практика”, що охоплював організаційну, теоретичну, соціологічну, релаксаційну та практичну частини.

Так, на слайдах було подано результати анкетування учителів початкових класів, які працюють у школах сільської та міської місцевості Львівської та Закарпатської областей, розкрито колективні та групові форми проведення семінару, подано спільно розроблені учителями та методистами у ході його проведення методичні рекомендації, які були представлені у Львівському обласному Будинку учителя на семінарі для заступників директорів з навчально-виховної роботи у початковій школі, голів методоб’єднання вчителів початкових класів, вихователів-методистів навчально-виховних комплексів, загальноосвітніх шкіл та дошкільних закладів.

На конференції було озвучено думку, що згідно з оновленими та розвантаженими програмами з навчального предмету “Літературне читання” було вилучено цілу низку творів неактуальних письменників і додано твори сучасних: Івана Андрусяка, Катерини Бабкіної, Галини Вдовиченко та ін. З цією метою було запропоновано учасникам конференції переглянути відеоролік, у якому сучасні дитячі письменники пропагують свої твори вмістити у зміст сучасних читанок для початкової школи.

На конференцію було запрошено дитячу письменницю Тячівщини (Закарпатська обл.), члена Всеукраїнського об’єднання “Письменники Бойківщини”, Лауреата XVI конкурсу ім. Мирона Утриска, члена Міжнародної громадської організації “Світовий Конгрес бойків” Юлію Драгун. Однак за станом здоров’я пані Юлія не змогла приїхати і передавала найкращі вітання всім учасникам конференції. Проте

учасники мали змогу ознайомитися із її творчим доробком, зокрема зі збірками “Горнятко доброти”, “Хто раніше всіх встає”, “Мереживо чудесних мрій”. Ця поетична та прозова творчість могла б поповнити зміст навчальних книг для роботи з дитячою книжкою, стати основою для створення літературно-музичних композицій різноманітних виховних заходів, які побудують у сучасній початковій школі.

Своїми поетичними здібностями приємно дивувала усіх присутніх у конференц-залі старший викладач кафедри філологічних дисциплін та методики їх викладання у початковій школі Леся Лужецька. У квітні цього року Леся Богданівна була гостею свята “Поетична світлиця”, яке відбулося у Дрогобицькій СЗШ І-ІІІ ступенів № 4, а в день проведення конференції Леся Богданівна ділилася своїм творчо-науковим доробком у царині рідної мови, демонструючи віршований урок як різновид нестандартних уроків з української мови.

Варто зауважити, що на відповідному науково-методичному рівні проходила й друга частина конференції – робота у секціях, у яких взяли участь науковці Київського університету ім. Б. Грінченка, зокрема доценти кафедри початкової освіти Олена Ващенко та Людмила Романенко. Олена Миколаївна та Людмила Віталіївна розмежували поняття “ЗУН” та “компетентність”, висвітлили організацію та методику здоров’язбережувальних технологій, методичні особливості валеологічного супроводу уроків природничо-математичного циклу в початковій школі. До впровадження цих технологій в освітній процес початкової школи вони уміло готують студентів – майбутніх учителів початкової школи, з чим і поділилися із учасниками конференції. Доцентом Людмилою Віталіївною спільно зі студентами III курсу факультету початкової та мистецької освіти було проведено майстер-клас, у якому взяли участь й усі інші учасники конференції, утворивши відповідні робочі групи.

(Початок.

Продовження на 9-ій сторінці)

СВЯТКОВА АКАДЕМІЯ ДО ВСЕУКРАЇНСЬКОГО ДНЯ ДОШКІЛЛЯ

...У наших руках – найбільша з цінностей світу – Людина. Ми творимо Людину, як скульптор творить свою статую з безформного шматка мармуру; десь в глибині цієї мертвої брили лежать прекрасні риси, які належить добути, очистити від усього зайвого.

В.О. Сухомлинський

Красиво й барвисто, радісно та урочисто, святково й милозвучно наприкінці вересня 2017 року на базі соціально-гуманітарного факультету відбулася святкова академія “Калейдоскоп педагогічної творчості”, приурочена святкуванню всеукраїнського Дня дошкільця. Організаторами цього свята стали завідувач кафедри загальної педагогіки та дошкільньої освіти доктор педагогічних наук професор Марія Чепіль, доценти кафедри загальної педагогіки та дошкільньої освіти Світлана Івах і Віолета Городиська. Ведучою святкової академії була студентка соціально-гуманітарного факультету Ірина Навроцька (ДО-14М). До організації заходу долучилися студенти III і IV курсів соціально-гуманітарного факультету спеціальності “Дошкільня освіта”.

У святковій академії взяли участь завідувачі, методисти й вихователі базових до-

шкільних навчальних закладів м. Дрогобич: ДНЗ № 11 “Світлячок” – завідувач Леся Цінцірук, вихователь-методист Людмила Разумна, вихователь-методист Лариса Коваленко; ДНЗ № 15 “Лелеченька” – завідувач Ганна Ковалик, практичний психолог Надія Старух; ДНЗ № 24 “Смерічка” – завідувач Ганна Буняк, вихователь I категорії Марія Супрун; Благодійний греко-католицький дошкільний заклад “Ангелятко” – директор Надія Сенік, музичний керівник Мар’яна Кіцун, вихователь Марія Лепка; студенти напряму підготовки “Дошкільня освіта”.

Під час виступу учасники наголошували, що професія вихователя і всіх працівників дошкільних установ вимагає від людини глибокої самовіддачі, величезного терпіння і нескінченної любові до своєї справи. Також вихователя порівнювали зі скульптором по дереву, що здійснює свій

творчий задум не всупереч матеріалу, а виявляючи його власні можливості. Побачити у звичайній гілочці готовий вибір і своїми зусиллями реалізувати цей образ – ось основне завдання майстра! Таке ж завдання виховання, що вимагає не тільки наполегливості, а й душевної широти.

Важливою частиною виховного заходу стала літературно-музична композиція за участю студентів груп ДО-44Б, ДО-45Б та ДО-34Б. Так, під спів соловейка та шум води прозвучали привітання з Днем дошкільця від студентів III курсу. Своім співом зачарували присутніх у залі Василина Верешинська (ДО-44Б) та Ірина Навроцька (ДО-14М), у виконанні яких прозвучали пісні “Перлина Україна” й “Ми бажаємо щастя Вам”.

Захід був своєрідним випробуванням для майбутніх фахівців дошкільньої освіти на виявлення педагогічної майстерності та творчості. Студенти давали відповіді на непередбачувані запитання дошкільників, вгадували за їх описом предмети і явища та презентували власний проект “Дошкільний навчальний заклад майбутнього”. Однак найбільш інтригуючим було представлення студентами відеоревізії навчально-виховної роботи базових дошкільних закладів та їх нагородження відзнаками “Ревізор ДДПУ ім. І. Франка РЕКОМЕНДУЄ”.

Можна з впевненістю стверджувати, що таке театралізоване дійство на усіх присутніх у залі справило незабутні враження: милозвучні слова, пісні ще довго лунатимуть у наших серцях, засіваючи одвічні абсолютні цінності – добро, надію, віру і любов.

В організації дійства ми вдячні всім студентам, гостям, а також завідувачу кафедри загальної педагогіки та дошкільньої освіти професору Марії Чепіль та доцентам Світлані Івах й Віолеті Городиській.

Тетяна ОСОБА,
голова профбюро соціально-гуманітарного факультету

“ТЕПЛО ДОЛОНЬ І СЕРЦЯ ЗАХИСНИКІВ УКРАЇНИ”

16 жовтня 2017 року на базі соціально-гуманітарного факультету відбувся захід, присвячений 75-річчю створення УПА, Дню українського козацтва та Дню захисника України – “Тепло долонь і серця захисників України”. Ведучими свята були студенти Софія Данилишин (ДО-24Б) та Василь Білик (СР-12Б). Оскільки дійство було на патріотичну тему, то й відповідний дух витав у залі, прикрашений синьо-жовтими кульками та українськими прапорами.

Важливою частиною виховного заходу стала літературно-музична композиція за участю студентів груп СР-12Б та П-11Б. Так, під шум річки Дніпра, спів соловейка та мелодії української пісні “Три тополі” прозвучали рядки поезій: “Україно! Ти – моя молитва”, “Тобі, найкращая перлино”, “Ти чекай мене, над усе чекай” та ін. Своїм співом зачарувала присутніх у залі Олеся Хрунь, у виконанні якої прозвучала пісня “А я живий, матусенько, живий...”.

Варто зауважити, що декламування поезій та виконання пісень уміло поєднувалося із фрагментами відеоролика “Повертай-

ся живим”, де відображалася звитязна боротьба українських військових задля захисту нашої Батьківщини.

Хвилиною мовчання вшанували пам’ять тих лицарів, котрі в далекі роки стали на смертельну боротьбу з ненависним ворогом, і тих воїнів, які в наш час загинули за волю України.

Можна з впевненістю стверджувати, що захід на усіх присутніх у залі справив незабутні враження, підняв патріотичний дух.

Тетяна ОСОБА,
голова профбюро соціально-гуманітарного факультету

“МОЛОДІ, ВЕСЕЛІ, ЯСКРАВИ ТА ВПЕВНЕНІ У СОБІ!”

Саме під таким гаслом 19 жовтня 2017 року відбувся “Дебют першокурсників” на соціально-гуманітарному факультеті. Традиційний конкурс-огляд художньої самодіяльності зібрав студентську молодь у Центрі душпастирства молоді. У конкурсі взяли участь 3 групи: П-11Б, СР-12Б, ДО-13Б.

Після останнього виступу кваліфіковане журі у складі викладачів доцентів Ореста Гука, Андрія Зімянського, Надії Дудник та студентів Тетяни Особи і Злати Ковач визначили переможців у відповідних номінаціях. Результати у номінаціях такі:

- “Кращий актор” – група СР-12Б;
- “Краща гра на музичному інструменті” – група П-11Б;
- “Кращий танець” – група ДО-13Б;
- “Краще оформлення сценарію” – група СР-12Б;
- “Краще виконання пісні” – група П-11Б;
- “Краща декламація вірша” – група ДО-13Б.

Абсолютним переможцем цього конкурсу стала група ДО-13Б, яка яскраво представила свою команду.

У день виступу першокурсники відчули величезну підтримку залу: своїх друзів, кураторів, старшокурсників, деканату та студентського самоврядування соціально-гуманітарного факультету. “Дебют – 2017” неодмінно запам’ятається першокурсникам як один із найбільш яскравих моментів їх студентського життя.

Тетяна ОСОБА,
голова профбюро соціально-гуманітарного факультет

МІЖНАРОДНА НАУКОВО-ПРАКТИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ “СУЧАСНА ПОЧАТКОВА ОСВІТА: ПРОБЛЕМИ, ТЕОРІЯ ТА ПРАКТИКА” НА ФАКУЛЬТЕТІ ПОЧАТКОВОЇ ТА МИСТЕЦЬКОЇ ОСВІТИ

На фото: майстер-клас з організації і методики здоров’язбережувальної діяльності молодших школярів презентує доцент Людмила Романенко

*(Продовження.
Початок на 6 – 7-ій ст.)*

Форми та методи здоров’язбережувальних технологій у своїй професійній діяльності уміло репрезентували директор Прилуцької СЗШ І-ІІІ ступенів №14 Чернігівської області Людмила Ященко та її заступник – Ніла Макарійчук.

У цікавій дискусії взяли участь завідувач кафедри початкової та дошкільної освіти Львівського національного університету ім. І. Франка професор Наталія Мачинська, доцент кафедри педагогіки початкової освіти ДВНЗ “Прикарпатський національний університет ім. В. Стефаника” Лариса Сливка, завідувач районним методичним кабінетом відділу освіти Обухівської районної державної адміністрації Київської області Віра Ленда та методист цього закладу – Людмила Чечко.

На конференції, приуроченій реформуванню початкової школи, гостями наукового дійства були й учителі-практики Дрогобицької СЗШ І-ІІІ ступенів № 4 – постійні учасники різноманітних заходів, які проводяться на факультеті: Днів педагогічної майстерності, методичних семінарів, “круглих столів”, низки виховних заходів, а саме: “У світі казки чарівної”, приуроченої 95-річчю В. Сухомлинського, “Боже, Великий, Єдиний – Ми воїну

АТО подяку всі складаємо за те, що землю нашу він оберігає”, “Чарівний світ вишиванки”. Спільно із творчою групою цієї школи опубліковано навчально-методичні посібники на допомогу вчителям початкової школи. Це керівник методоб’єднання учителів початкових класів Дрогобича та Стебника, вчитель початкових класів – Леся Гизюк, заступник директора з навчально-виховної роботи, вчитель початкових класів Світлана Самойлик та вчитель початкових класів цієї школи Неля Лютик. У формі тренінгу Нелею Лютик та Світланою Самойлик було розкрито сучасні підходи до освіти учнів початкової школи, учителів та батьків, а Лесею Гизюк через мультимедійний проєктор висвітлювалися особливості організації навчально-виховного процесу за науково-педагогічним проєктом “Інтелект України”. На завершення конференції усі учасники поділилися гарними побажаннями і виконали пісню на слова Ліни Костенко у виконанні Ольги Богомолець “Будьмо усі взаємно красивими”.

Другий день конференції був знаменний проведенням “круглого столу” з метою обміну досвідом учасниками, врученням сертифікатів та незабутньою екскурсією стежками Івана Франка у с. Нагуєвичі.

Акцентуємо увагу, що учасники конференції мали змогу милуватися витворами

умілих рук студентів факультету, які представили свої вироби з трудового навчання (керівники – ст. викладачі кафедри педагогіки та методики початкової освіти Ярослава Дробчак, Галина Шубак), неповторними пейзажами картин, виконаними студентами факультету під умілим керівництвом викладачів кафедри культурології: доцента Михайла Сидора, ст.викладачів Жанны Ясеницької, Галини Савчин, викладача Людмили Волотко. А створювали добру ауру та викликали позитивні емоції в учасників конференції осінні квіткові композиції флориста факультету – ст. викладача Ярослави Дробчак.

За допомоги та сприяння у проведенні конференції висловлюємо щирі слова вдячності керівництву університету, факультету, усім її учасникам за незабутні враження, приємні хвилини спілкування, а саме: відповідальним секретарям доцентам Ірині Садовій та Наталії Калиті, а також кожному членові кафедри за оперативне виконання доручених справ: доцентам Любові Скалич, Лесі Колтко, Тетяні Надім’яновій, Соломії Ілляш, ст. викладачеві Руслані Даниляк та діловоду кафедри педагогіки та методики початкової освіти – Наталії Херович. За технічний супровід вдячні викладачеві кафедри математики, інформатики та методики їх викладання у початковій школі – Русланові Білецькому.

Усі освітяни приречені бути оптимістами, тому повинні оптимістично дивитися у майбутнє, а не озиратися на минулі усталені схеми, і щиро вірити: спільними зусиллями можна осучаснити українську школу та дійти до справжніх глибоких змін заради майбутнього нового освіченого та зацікавленого покоління українських школярів. Бо цього потребує освіта, початкова школа, цього потребує вчитель-творець, учитель-митець, учитель-статор.

Лілія СТАХІВ,
завідувач кафедри педагогіки та
методики початкової освіти,
доцент

ЗАГАЛЬНОУНІВЕРСИТЕТСЬКИЙ ПІДСУМКОВИЙ СПОРТИВНИЙ ВЕЧІР ЗА 2016 – 2017 Н.Р.

28 вересня 2017 року в актовій залі інституту фізики, математики, економіки та інноваційних технологій відбувся підсумковий "Спортивний вечір".

Із вітальним словом до викладачів та студентів звернувся проректор з науково-педагогічної роботи та стратегії соціально-економічного розвитку професор заслужений працівник фізичної культури та спорту України Микола Лук'янченко, також він нагородив грамотами Управління молоді та спорту Львівської обласної державної адміністрації студентів та викладачів факультету фізичного виховання: Андрія Феґецина, Андрія Лагуша, Івана Ро-

маняка, Галину Кондрацьку, Оксану Сотрихину, Романа Кушніра, Василя Редчиця.

Продовжили привітання та нагородження декан факультету фізичного виховання доцент Роман Чопик та завідувач кафедри фізичного виховання доцент Олег Слімаковський, зачитавши накази ректора професора Надії Скотної і вручили дипломи, грамоти та цінні подарунки 83 студентам і 15 викладачам університету.

Гарний настрій учасникам вечора забезпечили: федерація УШУ Львівської області вихованці тренера-викладача кафедри фізичного виховання Оксани Сотрихіної, група степ-аеробіки факультету фі-

зичного виховання тренер, старший викладач кафедри спортивних дисциплін і туризму Анна Чепелюк, Чемпіони України та володарі Кубка України з спортивної акробатики Юлія Пилип'як (факультет фізичного виховання) та Олександра-Марія Табачинська (Дрогобицька гімназія), команда КВН "ФіФа" факультету фізичного виховання, вокалістки Мар'яна Дорош (історичний факультет) та Марта Верес (факультет фізичного виховання), а також ведучі вечора голова профбюро факультету фізичного виховання Марія Гурелич та студентський директор інституту фізики, математики, економіки та інноваційних технологій Андрій Василів.

Подасмо списки нагороджених викладачів факультету фізичного виховання.

За активну участь у спортивно-масовому житті університету та підготовку переможців змагань різного рангу оголошено подяку таким викладачам кафедри спортивних дисциплін і туризму: завідувачу кафедри доцентів Галині Кондрацькій; доцентам Анатолію Веселовському, Роману Федоришаку, Роману Процю; ст. викладачам Василю Редчицю, Івану Матієшину, Володимирі Кізлу, Анні Чепелюк, Сергію Самойлику, Світлані Будинкевич, Івану Ільчичину.

За організацію спортивно-масової, оздоровчої та виховної роботи в університеті, оголошено подяку викладачам кафедри теорії та методики фізичного виховання: проректору з науково-педагогічної роботи та стратегії соціально-економічного розвитку професору Миколі Лук'янченку, заступнику декана старшому викладачеві Олександрі Лемешку.

Подасмо списки нагороджених та відзначених студентів університету.

За активну участь у спортивно-масовому житті університету та перемоги у спортивних змаганнях нагороджені дипломом студенти факультету фізичного виховання: Іван Романяк (гр. ФВ-31Б), Юлія Пилип'як (гр. ФВ-31Б), Андрій Феґецин (гр. ФВ-31Б), Андрій Лагуш (гр. ФВ-31Б), Давид Новзу-Федюк (гр. ФР-23Б), Олег Павляк (гр. ФВ-31Б), Роман Войтович (гр. ФК-22Б), Орест Дуцяк (гр. ФВ-41Б),

За активну участь у спортивно-масовому житті університету оголошено подяку студентам:

– факультету фізичного виховання: Романові Дутці (гр. ФК-21Б), Валерієві Саду (гр. ФК-21Б), Артемові Челядіну (гр. ФК-21Б), Ярославові Альохіну (гр. ФК-22Б), Назарієві Жиляку (гр. ФК-22Б), Миколі Ісаєву (гр. ФК-22Б), Юрію Черепушаку (гр. ФК-21Б), Олегові Козаку (гр. ФК-22Б), Богдану Векляку (гр. ФР-23Б), Євгену Ємаєву (гр. ФР-23Б), Владиславу Неберікуту (гр. ФВ-32Б), Віталію Кузіву (гр.

ЗЛ-33Б), Роману Кузіву (гр. ЗЛ-33Б), Вадимові Альохіну (гр. ФВ-32Б), Євгеніві Заїченку (гр. ФВ-31Б), Сергію Мельнику (гр. ФВ-31Б), Володимирі Ніколаєву (гр. ФВ-31Б), Олегові Квичу (гр. ФВ-42Б), Євгену Петрику (гр. ЗЛ-43Б), Андрію Дурді (гр. ФВ-42Б), Марії Одинак (гр. ФВ-42Б), Олександрі Буцик (гр. ЗЛ-33Б), Вероніці Токмаковій (гр. ЗЛ-33Б), Сергію-Зеновію Лисику (гр. ЗЛ-33Б), Марті Верес (гр. ЗЛ-33Б), Вірі Коваль (гр. ЗЛ-33Б), Богдану Іванченко (гр. ФК-11М), Олегу Домальчуку (гр. ФК-11М), Вікторії Григорській (гр. ФК-11М), Олександрі Краснодемській (гр. ФВ-42Б), Аліні Турдай (гр. ЗЛ-33Б), Сніжані Холодницькій (гр. ФВ-41Б), Ірині Гурин (гр. ФК-21Б), Юлії Ганцюк (гр. ФК-21Б), Зоряні Січці (гр. ФВ-32Б), Ярославу Курогчину (гр. ФК-21Б), Остапу Саламіні (гр. ФВ-31Б), Христині Піць (гр. ФВ-31Б), Анатолію Гнатківу (гр. ФК-21М), Мар'яну Салію (гр. ФВК-22Б), Михайлу Шостаку (гр. ФК-21М);

– інституту іноземних мов: Наталі Підбуській (гр. АН-31Б), Наталі Басараб (гр. АП-34Б), Діані Кость (гр. АП-34Б);

– філологічного факультету: Ірині Діденко (гр. УА-23Б), Вікторії Демчині (гр. УА-23Б);

– факультету початкової та мистецької освіти: Анастасії Сарчук (гр. ПОО-23Б).

За активну участь у спортивно-масовому

житті університету оголошено подяку та нагороджено грамотами студентів:

– інституту іноземних мов: Василю Стрепоку (гр. ПАН-26Б), Наталію Басараб (гр. АП-34Б);

– історичного факультету: Ірину Стрипу (гр. ПП-22Б), Людмилу Базишин (гр. ПП-22Б), Віталія Лазора (гр. ПП-41Б), Миколу Цвика (гр. ПП-42Б);

– філологічного факультету: Наталію Садову (гр. УА-44Б), Володимира Кравчука (гр. УА-44Б);

– факультету початкової та мистецької освіти: Тетяну Лесюк (гр. ПОА-21Б), Христину Пастернак (гр. ПОА-21Б);

– інституту фізики, математики, економіки та інноваційних технологій: Лілію Федичканіч (гр. М-102Б), Оксану Вачинич (гр. М-102Б);

– соціально-гуманітарного факультету: Анастасію Захаренко (гр. ДО-23Б), Василя Дубовича (гр. П-21Б);

– біолого-природничого факультету: Софію Криванчик (гр. ГБ-34Б), Романа Карпу (гр. ГБ-34Б).

За активну участь та успішні виступи у змаганнях різного рангу нагороджено цінними подарунками кожного із студентів:

– інституту іноземних мов: Діану Кость (гр. АП-34Б), Марту Гвоздецьку (гр. ПАП-26Б);

– історичного факультету: Василю Міжвіник (гр. ПП-22Б), Івана Фриндака (гр. ПП-41Б);

– філологічного факультету: Василю Павелко (гр. УА-34Б), Ірину Омеляновську (гр. УА-22Б);

– факультету початкової та мистецької освіти: Галину Матійців (гр. ПОІ-22Б), Наталію Мошовську (гр. ПОІ-22Б);

– інституту фізики, математики, економіки та інноваційних технологій: Віталія Пеллошкевича (гр. М-102Б), Мар'яну Демків (гр. М-102Б);

– соціально-гуманітарного факультету: Даміра-Петра Спахіча (гр. П-41Б), Юлію Дзвинську (гр. СП-33Б);

– біолого-природничого факультету: Богдану Івановську (гр. БХ-31Б), Василя Гука (гр. ГБ-34Б).

18 жовтня 2017 року на 103-му році життя перестало битися серце викладача (1960 – 1990), декана загальнонаукового факультету (1967 – 1968)

Івана Івановича РОДІОНОВА

Колектив Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка глибоко сумує з цієї втрати і висловлює щирі та глибокі співчуття рідним та близьким покійного.

19 жовтня 2017 року на 61-році життя відійшов у вічність водій соціально-господарської служби

Григорій Миколайович ШИГАРСЬВ

Колектив Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка глибоко сумує з цієї передчасної втрати і висловлює щирі та глибокі співчуття рідним та близьким покійного.